

[Honoré.]

og multilateral hjælp og meget andet. Jeg opfatter imidlertid ikke denne debat i dag som en principdebat om dansk udviklingsbistand. Kristeligt folkeparti udtalte i forrige samling, at vi ville søge gennemført en sådan principdebat om dansk udviklingsbistand i denne samling, men vi mener ikke, at denne debat er en sådan principdebat.

Til slut vil jeg sige, at kristeligt folkeparti tilslutter sig regeringens målsætning, at den statslige bistand i 1979-80 skal nå op på mindst 0,7 pct. af bruttonationalproduktet.

Med disse ord vil jeg tilsige mit partis støtte til regeringens lovforslag.

Ib Nørlund (DKP):

Det må altid give anledning til mistanke, når nogle møder op og sådan lidt påtrængende gør opmærksom på deres egen uhyre godgørenhed, og det er en tanke, som undertiden trænger sig på, når man hører dansk u-landshjælp blive præsenteret. Jeg synes også, jeg har hørt noget af det i denne debat. Jeg er endda blevet forbavset over at høre, at fremskridtspartiets ordfører går imod ydelsen af u-landshjælp og alligevel fører sig frem med en tilsvarende selvgothed.

Men i virkeligheden har Danmark jo i sin kapitalistiske udvikling ofte modtaget stor og indbringende hjælp fra kolonier og udviklingslande. Det er en hjælp, som ikke altid er blevet ydet frivilligt, men undertiden under grusom tvang. Det var i virkeligheden kolonimagternes store ekstra profitter, som gjorde disse landes markeder indbringende for afsætning af danske kvalitetsprodukter omkring århundredskiftet. Det var i høj grad den omfattende nedpresning af råstofpriserne og dermed udviklingslandenes eksportpriser, som var baggrund for det nye industrielle gennembrud i Danmark i dette århundrede, i 1950'erne og i begyndelsen af 1960'erne. Derfor er det kun en beskeden afbetaling på, hvad der ad sådanne veje er røvet fra, hvad man kalder den tredje verden, der nu er tale om at yde som u-landshjælp.

Det står vist også klart, at den hjælp, sådan som forholdene er her, kun søges ydet på kapitalistiske betingelser. Det vil sige, at udgangspunktet og den afgørende motive- ring for den mere materielle side af hjælpen

ikke ligger i efterkommelsen af de behov, der findes i de nye lande, men fremfor alt i det profitmotiv, som driver al kapitalistisk produktion. Det er deri, den indbyggede selvmodsigelse i hele u-landspolitikken ligger, hvad der også skinner igennem i de her foreslåede ændringer og de problemer, som de rejser.

Det er naturligvis også typisk, at ydelserne til u-landshjælpen i det væsentlige tages fra de statslige skatteindtægter, som i hovedsagen betales af den arbejdende befolkning, mens altså kapitalejerne skal sikres deres fortjeneste for medvirken på disse områder.

Alligevel mener vi selv under disse vilkår, at hjælp til u-landene skal ydes. Ja, vi mener endda, at der skal ydes mere endnu, og vi vil gøre os anstrengelser for, at den ydes bedre. Vi indtager dette standpunkt, fordi frigørelsen og den fremskyndede udvikling af den store del af verden, som i århundreder har været underkastet kolonialismens indflydelse, er en af de allervigtigste progressive processer i vor tids verden. Men problemerne i disse lande er så store og undertiden himmelråbende, at lederne af de nye lande, også de mest fremskredne og udviklede af dem, med fuld berettigelse så hurtigt og så omfattende, som det nu er muligt, også ønsker at få den hjælp, som det kan betyde at udvikle samkvem med profitøkonomiens lande. Men en forudsætning er og må være, at de nye landes selvstændighed fuldt ud respekteres, at de selv er herre over, inden for hvilke samfundsmæssige planer og forandringer hjælpen skal anvendes. Derfor vil jeg godt påskønne afvisningen af forsøg på at forringe formålsparagraffen ved at stryge henvisningen til politisk uafhængighed. Men dermed er det jo ikke gjort, for ikke mindst under denne regering gælder det vel så meget som nogen sinde, at vejen til helvede er belagt med hensigtserklæringer. Det gælder også på u-landshjælpen område, og det klares ikke med en formålsparagraf.

Ellers kan man jo ikke påstå, det er sensationelle ændringer, der er foreslået. Loven bevarer sin karakter som rammelov, og det kan have sine fordele, men det kan jo også have det modsatte. Beløbet, man vil yde, hvilket er afgørende for hele hjælpearbejdets karakter, er stadig væk holdt uden for denne